

: Posamezna številka 6 vinarjev :

"JUTRO" izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani in upravništvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četletno K 5.—, mesečno K 1.70. Za inozemstvo celoletno K 30.—.

: Telefon številka 303. :

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravništvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravništvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

: Telefon številka 303. :

Sredina in periferija.

Velik je boj, ki ga bje slovenski narod že nad pol stoletja proti potutjevanju in proti klerikalizmu. Obe sili sta narodu in narodnosti enako nevarni, zato se bje boj proti obema sovražnim silama. To se na meji bolj čuti, kakor v sredini, zato ni čuda, da se narod v sredini udaja brez boja klerikalizmu, dočim ga odločno odbija na oni narodni meji, kjer moremo kazati na svoj napredek.

Volilni boj v zeleni Štajerski in na jugu v Trstu, v Primorju na Gorškem kaže, da se narod zaveda svojega boja in gre z vno v boj za slovenski napredek; in pa istega na Koroškem in na Kranjskem. Zato na Koroškem zmaguje potutjevanje, na Kranjskem — klerikalizem.

Klerikalizem je tako zadržal narodni čut našega ljudstva, — ki se je komaj prebudil, — da je danes Kranjsku slovenska ideja že popolnoma tuja in nima ljudstvo nikakega smisla za odpor, nikakega navdušenja za boj — ampak se vdaja apatično klerikalnemu pritisku, naj ga vodi kamorkoli. To je žalosten pojav za naše čase, ko niti v sredini nismo več varni pred potutjevanjem, ko sili med nas tuj kapital, da izrablja naše narodne sile. Se bolj žalosten pojav je to za koroške razmere, kjer pospešuje potutjevanje v taki meri, da smo tekomi zadnjega desetletja padli za število, ki bi naj bil nam svaričen zgled.

Ob času, ko prihajajo od severa in juga vesele vesti o volilnem boju, ki daje zelo mnogo upanja na zmago, je po naši sredini zelo mirno. V Ljubljani imamo šele te dni prvi shod. Toda to je razumljivo. Dvoje zadnjih volitev je slovenske napredne vrste tako združilo, da jih klerikalne spletke ne bodo premagale.

Drugače pa je na deželi, kjer bi bilo treba mnogo več boja.

Klerikalci se boja boje, ker bi se ljudstvu morda vendar odprle oči. Da bi se temu izognile, so po vseh krajih nabrali svoje bande in z njimi razbijajo shode naprednih kandidatov.

Ta strah in nekulturna sredstva, s katerimi se bore na Kranjskem klerikalni hujšakci je značilen za t. zv. vseslovensko ljudsko stranko. Toda to nas ne sme oplašiti in iti moramo naprej v boj.

Slovenske napredne vrste na Kranjskem bi si morale vzeti zgled po delu na naši periferiji. Biti bi moralo sicer narobe: sredina bi morala biti bolj napredna, bolj narodna in slovenska, nego kraji na meji.

Toda prišli smo do časa, ko je narobe res in naša dolžnost je povzdigniti osrednje slovenskih zemelj, da bo zopet zavladal po njem narodni duh, kakor je bil, predno je zavladal klerikalizem.

Priznati moramo, da so v tem oziru bili Trst, primorje in Štajerska vedno pred nami. To pa ravno zato, ker so v teh krajih bolj čutili potrebo narodnosti, kakor na Kranjskem. Klerikalizem bi za te kraje pomenjal na-

rodno smrt, kakor se je to zgodilo na Koroškem.

Zato mora biti želja vsakega poštenega Slovenca, da na periferiji zmagajo napredni kandidati; bo danes najpomembnejša zmaga slovenstva.

V sredini pa pojdemo na boj, da se dvigne tudi zaspana Kranjska iz svojega klerikalnega spanja.

Imamo pred seboj praznike. Ta in oni bo imel čas, da stopi med ljudstvo, da govori o volitvah. Naj bi si vsakdo smatral za dolžnost, da agitira za narodno napredne kandidate in opozarja na klerikalne sleparije, ki igrajo pri vseh klerikalnih zmagah najvažnejšo vlogo.

Ceške svetovne zmage.

Marsikdo se še spominja, kako je bil presenečen ves svet, ko so lansko leto ob tem času češki Sokoli odnesli oni slavni ščit iz Londona. Praško prebivalstvo je sprejelo Sokole zmagovalce z največjim navdušenjem, svetovno časopisje je pisalo o Čehih in o njihovem napredku na polju telovadbe in športa. Letos pa so Čehi tekomi pol leta dobili tri prvenstva na športnem polju pri Mokeyu v Berlinu, pri telovadbi v Turinu in pri nogometni tekmi na Francoskem v Roubaix, kjer je češko nogometno moštvo zmagalo dne 28. maja t. l. nad Angleži. To so tri velike zmage, ki so svetovnega pomena in so dobile Čehom zopet svetovno slavo.

Pravite, da nam ni treba športa in telovadbe. Celo Sokol se je zdel klerikalcem nepotreben in so poklicali Luka, da bi mu — izključal oči. Češke zmage v Berlinu, v Turinu in na Francoskem pa kažejo, kakega pomena je šport tudi v življenju malega naroda, ker ni le sam sebi namen, ampak je naravnost velikega narodnega pomena.

Že slovenska zmaga v Turinu nam je bila v čast in je dala nam novih nad za bodočnost; naj bi se uresničile. Zasluga našega Sokola je, da smo v telovadbi dosegli tako visoko stopinjo, da smo si priborili v Turinu četrto mesto. To naj bi pomnožilo naše sokolske vrste in delo v njih.

Nekateri so mnenja, da je šport nekaj luksusa, ki si ga mal narod ne more privoščiti. Tudi se trdi, da moti sistematično telovadbo in da nasprotuje Sokolstvu. Mi smo mnenja, da je prav tako potrebno gojiti šport, kakor telovadbo, da šport telovadbo le spopolnjuje in pridobiva na svetovnih tekmah narodu prav tako slavno ime, kakor telovadba in pokaže nekako kulturno stopinjo naroda.

Letos po zimi so Čehi („Slavia“) zmagali v Berlinu pri Mokerju nad Nemci v razmerju 6 : 2 in je ta zmaga vse presenetila. „Slavia“ se je vrnila zmagoslavno domov. Zmaga v Turinu je bila že naprej pričakovana, kajti češko Sokolstvo je danes pač najpopolnejša telovadna zveza v Evropi. Zadnja zmaga nad Angleži pa je bila zopet nad vse pričakovanje.

Češko nogometno društvo je šlo pred mesec na turnejo po Evropi. V Bruslju je zmagalo nad Belgijci v razmerju 6 : 1. Iz Bruslja je šlo društvo v Boubaxe in je zmagalo nad Francozi v razmerju 4 : 1, potem pa so prišli na vrsto Angleži in češko moštvo je zmagalo nad njimi v razmerju 2 : 1. S tem so dobili Čehi prvenstvo v Evropi v nogometni igri.

Opozorjamo na te zmage, ker vidimo v takih zmagah velik pomen za mali narod in želimo, da bi se tudi pri nas razvile moči, ki bi prej ali slej priborile čast slovenskemu imenu.

Pozdravljamo češko zmago z željo, da bi vspodbudile tudi nas k večji živahnosti na športnem polju.

Iz slovenskih krajev.

Iz Ježice. Kako mislijo klerikalci pridobiti Ježico in njene prebivalce? Ker vidijo, da so na Ježici sili klerikalcev in da je večina že spoznala, zakaj se gre, se zaletuje „Slovenec“ v g. Žiberta, češ, da hoče pridobiti moč za socialne demokrate. Te laži ne bo noben Posavec verjel, ker je preneumna. „Slovenec“ se tudi jezi zaradi ponesrečnega shoda, ki ga je imel baje dr. Pegan in pravi, da nikakor ne more verjeti, da je toliko Posavec izgubilo pamet. Nam pa se zdi prav verjetno, da je toliko Posavec srečala pamet, da niso šli na klerikalni shod poslušat klerikalne hujškarje. Ker se klerikalci boje, da pojdejo Posavci nemoteno naprej, prete z raznimi grožnjami in pravijo: Na jasnem pa bodo vsaj naši poslanci in vedeli bodo, kaj imajo storiti. Češ: če ne boste klerikalci, bodo vam že naši poslanci pokazali. Tako daleč so že prišli klerikalci, da si le še z grožnjami upajo privezati ljudi. To je že zadnje sredstvo in možaki Posavci se ga ne bodo bali. Tudi „Slovenec“ se poteguje za gđ. Malovrhovo. Menda že ve, zakaj. Občinske volitve na Ježici bodo pokazale, da se ne damo komandirati in da smo v svoji občini svoji gospodarji.

Iz Kokre pri Kranju se nam poroča: Upravitelj baron Kaisersteinove graščine je baje zato, ker poštna upravitelja pri neki sodni obravnavi proti oskrbniku pl. Schwalbu, ni izpovedala po njegovi želji, odpovedal sedaj naenkrat poštni upravitelji stanovanje in poštni lokal pisмено na 48 ur in je zagrozil, da jo bo v nasprotnem slučaju spodil iz stanovanja. Ne verujemo, da bi bilo tako postopanje v korist veliki gosposki, kajti ako bi se morala pošta v resnici preseliti v daljno Kokro, bi padla tudi vrednost baron Kaisersteinovega posestva. Sicer je pa tako nasilstvo že samoobsebi nedopustno in kaznjivo. Tudi za visoko gospodo so avstrijski zakoni veljavni, ne pa samo za nižje sloje.

Iz Krke pri Zatični. Naš župnik Franc Pešec se je tako navžil duha „Slovenčevih“ člankov, v katerih pozivljajo klerikalci svoje smišljenike

na političen boj kot vseh naprednih elementov, da ne ve, na kak način bi svoje župljanske naprednjake šikaniral. Sedaj je nenadoma pričel oznanjevati nov cerkven zakon, po katerem je baje prepovedano vsem onim ljudem, ki berejo napredne časopise, iti za krstine ali birmanske botre. Tako sta prinesla dne 30. maja g. Ivan Bregar, trgovec na Krki in njegova žena, nekoga otroka h krstu, nič hudega sluteč. Ker je ravno takrat deževalo, je vstopil g. Bregar v cerkev, dočim sta botra in babica ostala pred cerkvenim pragom. Župnik Pešec je bil takrat v nenavadno živahnem razgovoru z mežnarjem. Ko pride iz zakristije, stopi prav hinavsko pred g. Bregarja in oblastno izjavi: „Katoliška cerkev ukazuje, da ne sme biti nihče, ki bere napredne časopise, za krstnega botra“, nakar je krstil otroka. Da pa pokaže vso svojo predznost, ni pustil pri oblitju otroka položiti botru roko na otrokovo glavo, ampak je to storil mežnar. Po krstu odide gosp. Bregar takoj v župnišče in zahteva vpogled v krstno knjigo, kjer se vpisujejo botri. Toda župnik mu ni hotel pokazati knjige, ampak je izjavil, da bo že sam vpisal botra, nakar je boter odšel. Za botra pa je baje še sedaj vpisan mežnar. Kar si v današnjem času dovoljujejo kranjski župniki in kaplani, presega že vse meje. Vsa zadeva pride še pred sodišče, ki bo gotovo župnika poučilo, da katoliška cerkev za sedaj še ne pozna tega zakona.

Iz Trsta. V nedeljo, dne 28. maja se je vršil sestanek tržaške slovenske mladine radi ustanovitve mladeniške organizacije. Za predsednika tega sestanka je bil izvoljen tov. Brandner, ki je v svojem govoru omenjal, da je že skrajni čas, da se že enkrat organizira tržaška slovenska mladina. Mladina se ne zanima za nobeno stvar, namesto da bi se izobraževala in pripravljala za bodočo življensko borbo, popiva po gostilnah, pohajkuje po plesis, in zapravlja tako svojo duševno in fizično moč. Izobraziti se moramo, da bomo zmogli nastopiti proti vsem onim, ki drže naš narod zaprt v temni ječi in uklenjen v verige. Boj moramo uprizoriti proti vsem tlačiteljem in izkoriščevalcem našega naroda, ki je izkoriščen, zapostavljen in uklenjen že od tistega časa, ko se je naselil na tukajšnih tleh. Boj moramo uprizoriti tudi proti vsem teptalcem delavskih slojev, proti vsem tistim, ki izkoriščajo proletarijat, ki tvori največji del slovenskega naroda. Vse to nam bo lahko mogoče taktat, ko bomo vse krivice spoznali. Gosp. Žiberna je razpravljal o pomenu izobrazbe za našo slovensko mladino. Dejal je, da moramo gledati na to, da se naša slovenska mladina izobrazi, kajti izobražena mladina je naša bodočnost, katera bo našemu narodu največ koristila, kajti v mladini je največja moč. Bodoča organizacija imela bo to nalogo, da vse tiste, kateri so nezavedni, spravi na pravo pot in jih privede končno do — spoznanja. Tovariš Škrlec je dopolnil poročilo gosp.

Žiberna, ter navduševal mladino, da vztrajno dela na to, da bo čimprej organizirana vsa slovenska tržaška mladina. Ni še dolgo temu, ko se ni smelo po tržaških ulicah in lokalih slovensko govoriti. Naši dedje so osi- veli pri delu za povzdigo našega naroda, in dolžnost naša je, da sedaj mi, ker smo mladi in močni, prevzamemo to težavno delo, in tako končno priborimo z vztrajnim delom vpliv in spoštovanje. Tov. Godnik je v navdušenih besedah povdarjal, da smo proti vsaki krivici, in da moramo z vsemi silami delati proti tistim, kateri nas tlačijo, in kateri nas držijo v okovih. Nastopiti moramo odločno, brez strahu, proti vsem tlačiteljem. Izvoljen je bil na tem sestanku tudi odbor, ki bo vso to stvar vodil, in gledal na to, da se bo stvar čimprej uredila, ter da bo v kratkem sklical zopet sestanek, na katerega vso mladino že danes opozarjamo. Predsednik tov. Brandner je na to apeliral na navzoče, da agitirajo in da gledajo z vsemi močmi na to, da se čimprej postavi močna trdnjava — mladeniška organizacija, ter na to zaključil sestanek.

Združene skupine slovenskega ženstva N. D. O. priredijo na binkoštno nedeljo izlet s posebnim parnikom v Devin. Parnik odpluje ob 3. uri 30 minut popoldne s pomola sv. Karla v katerem godba pod vodstvom g. Majcena. V Devinu bo slavnostni vsprejem, in potem odhod na slavnostni prostor, kjer se bo vršila ljudska veselica. Vozni listek stane tja in nazaj 1 K 40 vin, vračunjena je v to svrhu tudi vstopnina k veselici. Tržaški Slovenci! Pokažite, da ste res narodni in da ne simpatizirate z N. D. O. samo na papirju, temveč tudi dejansko! Pokažite, da se veselite napredka slovenskega ženstva, da se veselite tega, da se je začelo tržaško slavno ženstvo združevati in organizirati! Tisti, kateri je res naroden in demokratičen, bo gotovo šel z nami v Devin. Zatorej vsi tržaški Slovenci in okoličani v nedeljo v Devin!

Slovanski jug.

Potovanje kralja Petra v Pariz. Kakor znano, je moral srbski kralj Peter radi aviatške katastrofe, ki je spravila nedavno celo Francosko v žalost, odgoditi svoj obisk predsedniku francoske republike, Fallieresu. Srbski kralj se je vrnil ravno iz francoske meje naravnost v Belgrad, ko je bil obveščen o strašni katastrofi. Obisk je bil nemogoč, ker je nastopila na Francoskem radi ponesrečenega vojnega ministra Berteauxa in omenjenega ministrskega predsednika Monisa splošna uradna in narodna žalost. Odpovedane so bile vse uradne avdijske in prekinjene vse narodne slavnosti vsaj za mesec dni. Ker pa francoski listi obžalujejo, da se je moral radi nenadnega nesrečnega dogodka odpovedati tudi obisk srbskega kralja Petra, ka-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

V par trenutkih so bili vsi trije jetniki odvezani in so vstali.

— Dobro me poslušajte, je dejal Sandrigo. Bili ste iz moje čete. Upri ste se mi ter objubili pokorščino spletkarju, človeku, ki ni in ne bo nikoli naš človek. Se več: jaz prihajam iz Benetk, imel sem priliko zblizati se z ljudmi, ki se jim potem izvalil resnico o tem človeku, ki je prišel takšno zmešnjavo v našo organizacijo. Ali veste, kdo je tisti, ki ste ga slepo sprejeli za svojega poglavarja? Eden izmed glavnih agentov Sveta Desetorice. Njegov načrt je jako enostaven: navdati vse pogorske čete z zaupanjem vase, preslepti jih, zvabiti jih v Benetke ter jih prijeti vse naenkrat.

— Lažeš! je dejal eden izmed jetnikov. Sandrigo je vstal, nastavljal cev svoje pištole na čelo tistega, ki je bil izustil te besede, in je dejal:

— Ali si trdno prepričan, da lažem?

— Lažeš! je ponovil jetnik z neomajnim glasom.

Strel se je razlegel po jami.

Nesrečnik se je zrušil z razbito glavo; med razbojniki se je oglašilo mrmranje plahega občudovanja.

Sandrigo je hladnokrvno sedel nazaj na svojo klopo.

— Nadaljujem, je dejal. Ali hočete biti naši? Ali hočete ponoviti našim zapeljanim tovarišem, kar sem vam pravkar povedal, ter jih posvariti pred strašno nevarnostjo, ki se ji izpostavlja? Če ste možje, če ste pravi razbojniki, boste sprejeli moj predlog in rešili svoje brate. Jaz pa hočem pozabiti, kar je bilo, ter vas pripustiti k delitvi zakladov, ki so tukaj spravljani. Odločite se takoj.

— Sprejemem! je dejal eden izmed jetnikov.

— Tudi jaz sprejemem! je menil drugi.

— In ti? se je Sandrigo obrnil k tretjemu.

— Jaz pravim tako, kakor ubogi Luizi: lažeš!

— Ti bi torej rad šel za Luizijem? je zarjul Sandrigo.

— Da, rajši, kakor da izdam poglavarja. In tudi vidva se bosta prejali slej pokorila za svojo strahopetnost, Le ubij me, Sandri . . .

Nesrečnik ni imel časa, da bi dogovoril.

Sandrigo je z bliskovito kretnjo dvignil svoje bodalo; rezilo se je zadržalo v jetnikove prsi do ročaja.

Izdajalca sta prebledela in obrnila glavo stran.

— Vama je odpuščeno, je rekel Sandrigo. Odslej sta zopet naša, kakor da se ni nič zgodilo.

Povesila sta glavo ter zamrmrala par besed zahvale.

— Pazi mi na ta dva fanta, je zamrmral Sandrigo svojemu pribočniku na uho, in na prvo znamenje . . . brez usmiljenja!

Nato je do dal glasno:

— Zdaj pa začnite iskati!

Ob teh nestrpno pričakovanih besedah so razbojniki zarjuli od veselja. Trske so se zasvetile, in kmalu se je začelo udarjanje krampov, s katerimi so na vseh koncih in krajih preiskavali granitno skalovje.

Sandrigo se je z bakljo v roki napotil proti ozadju votline . . .

Dospel je do krepko zapahnjene vrat ter se sklonil in prisluhnil. Noben šum se ni oglasil.

— Ali je mož nemara že mrtev? je mislil sam pri sebi.

Odprl je in vstopil.

Luč baklje je razsvetlila temnico.

V najoddaljenjšem in najtemnejšem kotu je čepela moška postava v raztrgani obleki, mršava in revna; njene oči so se svetile s čudnim bleškom.

Bil je Bembo.

Ob pogledu na tega neznanca, ki je vstopil z bakljo v le-

vici in z golim bodalom v desnici — in rezilo bodala je bilo še krvavo! — je začel Bembo drgetati in se stisnil v svoj kot.

— Oh, vi me prihajate umoriti! je zajecjal. Oh, saj vidim! . . . Neusmiljenemu Rolandu se njegovo maščevanje še ne zdi popolno . . . on hoče še moje življenje! . . .

— Pomirite se! je dejal Sandrigo.

Bembo ga ni slisal. Vse venomer je tarnal s svojim otroč-

jim glasom, ki mu ga je bila dala groza, prestana v temnici.

— Ali se torej nisem dovolj pokoril? Da, moj zločin je bil strašen, in zdaj, ko sem sam trpel, si lahko predstavljam trpljenje, ki sem ga nakopal Rolandu. Toda vse ima svoje meje, tudi pravica, kaznovati me! In vrhutega, povejte Rolandu, da je sam ravnokotak človek, kakor jaz. Oh, povejte mu to in recite mu, da je najvišja pravica v božjih rokah. Da, v rokah Boga edinega! Kajti Bog, dasi kaznuje strašno, zna tudi priznati njim, ki se kesajo. In jaz se kesam! kesam se! Vse minute svojega strašnega življenja ga prosim odpuščanja! . . . Toda nihče me ne sliši, nihče ne sliši!

Kardinal se je plazil po kolenih in se bil z rokami ob prsi . . .

Sandrigo ga je gledal z začudenjem, polnim zaničevanja.

— Glej, glej, je mislil sam pri sebi, kaj vse more trpljenje napraviti iz človeka!

Tale, ki zdaj tu ječi, je bil mogočen; vse se ga je balo.

Začel je z ničimer, brez vsakelekov, brez vesti, brez vere, pripravljen k vsemu, zmožen vsakega hudega delstva; in zdaj je postal šibek kakor dete, ki se boji nočne samote in plakaje kliče svojo dojlico. Klavirni človek! Da nisem prisegel Foskariju, da ga privedem nazaj, pustil bi ga tukaj, da segnijo v gnoju svoje strahopetnosti!

Na glas pa je dejal z grobim glasom.

— Dajte no, gospod kardinal; pokoncu! Saj ste vendar cerkveni knez! Kaj hudiča . . . Človek bi moral sam poklekati pred vami, ne pa, da se plazite vi pred menoj po kolenih. Pokoncu, svobodni ste!

Bembo je kar okamenel tako da niti ni mogel vstati.

— Svoboden? je zajecjal.

— Ali naj vam povem še enkrat: Svobodni ste; lahko odide od tod, vrnete se v Benetke in zopet zavzamete svoje mesto med dostojanstveniki cerkve in v vojvodski palači, kjer vas pričakuje dož beneški!

— Svoboden! je ponovil Bembo. Roland me torej pomi-

lošča! Torej sem ga sodil prav! Oh, da, on je najplemenitejši človek na svetu! Oh, Bog naj ga blagoslovi!

Potok solz mu je udril iz oči.

(Dalej.)

teremu so francoski listi pisali pred njegovim potovanjem naravnost nenavadne slavo, se so pojavili zopet glasovi, da bo izvedel kralj Peter svoj obisk v Parizu v najkrajšem času. Kakor poroča belgrajski „Dnevni List“, odide srbski kralj na potovanje v Pariz že 17. t. m. Kralja spremlja ista suita, ki ga je spremljala zadnjič.

Srbski prestolonaslednik Aleksander v Londonu. 6. t. m. se pričelo v Londonu velikanske slavnosti vsled kronanja novega angleškega kralja Jurija V. Srbskega kralja bo zastopal ob tej priliki njegov sin prestolonaslednik Aleksander. Kakor se nam poroča iz Belgrada, odide v London danes s suito, katera sestoji iz adjutanta, nekoga generalštabnega podpolkovnika, kraljevega tajnika in ordonanco, nekoga pešadijskega kapitana. Kronske slavnosti bodo trajale do 17. t. m. Srbski prestolonaslednik Aleksander se vrne že 20. t. m. v Belgrad.

Dr. Hinkovič svojim zagovornikom. Dr. Hinkovič je po končanju procesa priobčil v zagrebških hrvaških in srbskih časopisih tole genljivo zahvalo: „Hvala Vam, iz globine duše hvala Vam vsem, velespoštovani tovariši moji, ki ste vzeli mojo stvar kot svojo ter v najtežjih časih mojega življenja stali zvesto meni ob strani v sodni dvorani. Vi ste na način, ki ga še ne pozna zgodovina pravosodstva, pred vsem narodom in pred vsem kulturnim svetom pokazali zaupanje in stanovsko solidarnost nasproti tovarišu, simpatijo in ljubezen nasproti sočloveku, navdušenost za pravično stvar. Ta sijajna manifestacija s strani tovarišev, ki so v prvi vrsti poklicani, da sodojo o meni, paralizira tisočkrat — izrečeno proti meni obsodbo. Hotelo se je, da izkusim na sebi pregovor, da godalo bi je po prstih tistega, ki gode resnico. Toda ob Vaši dragoceni moralni pomoči, na katero sem ponosen, je postalo to godalo v mojih rokah kladivo pod čegar udarci se zvijajo vsi oni, ki bi radi potlačili, kar se ne da potlačiti, ker se ne da potlačiti: resnice in pravice. Obsodba me je izbrisala iz Vaših vrst, toda jaz ostajam z vsem srcem do konca življenja na Vaši strani ob boku Vam, ki ste bili z mano. Dr. Hinkovič.“

Srbski koalicijski kabinet ostane. Koncem zadnjega tedna je trajalo v Belgradu polne tri dni vrlo važno posvetovanje v poslanskem klubu radikalno samostalne stranke. Pretresalo se je principijelno vprašanje, da-li ostane samostalna-radikalna stranka tudi v nadalje na vladi v koaliciji s staro radikalno stranko. Po rezultatu tega posvetovanja in glasovanja je zagotovljen obstanek skupnega vladanja in delovanja dveh največjih in sicer radikalno-demokratskih strank, ki so stvorile današnjo v popolnem pomenu besede svobodno, napredno, narodno in demokratsko Srbijo. Rezultat glasovanja je bil ta-le: od 37 navzočih poslancev je glasovalo 31 za obstoj koalicijskega kabineta s staro-radikalno Pašičevo stranko, 5 jih je glasovalo proti in 1 se je odtgnil od glasovanja.

Gostovanje srbskih umetnikov v zagrebškem gledališču. Zadnji teden sta gostovala na zagrebškem gledališču dva člana kr. srbskega pozorišta v Belgradu z velikanskim uspehom. Največji srbski traged Ljuba Stanojević je igral naslovne vloge v Sekspirjevem „Otelu“ in „Edipu“. Eden mladih srbskih igralcev Vitomir Bogić, pa je nastopil v Gogoljevem „Revizoru“ in Sekspirjevem „Hamletu“ tudi v naslovnih vlogah. Oba umetnika sta dosegla izvanredni uspeh, kar konstatirajo soglasno vsi zagrebški časopisi. Posebno hvalijo tisti igro Bogičevo, za katerega pravijo, da je spravljal posebno v „Hamletu“ na dan vse lastnosti velikega umetniškega talenta prve vrste. Da je Bogić rešil vlogo danskega princa, tisto najbolj komplicirano in najtežjo klasično uganko igralske umetnosti, na originalen način, je drča dejstvo, da ga zagrebška kritika primerja Fijanu, Voljano in drugim igralcem, ki imajo radi te vloge svetovno ime. Srbsko kr. nar. pozorište zamore biti lahko ponosno na take člane.

Hrvatska opera v Belgradu. V vrsto njih dogodkov, pri katerih ideja jugoslovanskega zblizanja in spoznavanja prehaja iz stadija lepih besed in deklaracij v resno in koristno dejanje, spada tudi gostovanje hrvatske opere v Belgradu. Celokupno osebje hrvatske opere bo začel od tega torka prireditelj v „kr. srbskem narodnem pozorišču“ sedem eventualno tudi več najboljših oper iz svojega repertoarja. Srbska javnost, posebno srbsko časopisje je pričakovalo bratske goste z največjim navdušenjem. Gledališče je bilo razprodano že v naprej za vse predstave, dasi so prostori silno dragi. Kakor se vidi, so vse politične in „veleizdajniške“ gonje, ki so bile zadnjih let uprizorjene z namenom, da se pretrga vsaka zveza med severom slovanskega juga in brati v svobodni kraljevini, rodile nasprotno rezultate, kakor so jih pričakovali oni, ki so vsa ta

preganjanja inscenirali v svrhu, da bi postavili med Srbijo in avstro-ogrijskimi Jugoslovanskimi kitajski zid.

DNEVNE VESTI.

Volilci kolizejskega okraja! Pridite vsi na volilni shod, ki se vrši danes, dne 2. junija v gostilni A. Goršeta pri Novem svetu ob 8. zvečer. Volilcem se predstavi državnozborni kandidat narodno-napredne stranke dr. Vladimir Ravnihar.

Volilci na orožnih vajah. Ob času državnozbornih volitev je veliko volilcev odsotnih pri vojaških orožnih vajah. Marsikateri ne ve, ali ima pravico od vojaškega poveljstva zahtevati, da je za volilni dan oproščen službe v svrhu vršitve svoje državljanske pravice — po novem zakonu tudi volilne dolžnosti. Vse one častnike, gagiste in moštvo, ki se v tem času že nahaja, ozir. ki bo v tem času odpoklicano k orožnim vajam, opozarjamo, da imajo v smislu § 7 državnozbornskega volilnega zakona pravico zahtevati, oziroma pri svojih poveljstvih prositi, da se jim za dan volitve podeli dopust, ker so ne samo opravičeni, ampak tudi dolžni voliti. Razume se, da so v to svrhu opravičeni le tisti, ki so sploh opravičeni volilci za državni zbor. Kdor bi med tem časom ne dobil izkaznice, je opravičen isto osebno zahtevati pri deželni vladi, oziroma zunaj Ljubljane, pri političnih oblastvih.

Kuharica v bolnici za silo. Poročali smo pred kratkim, da je v času kužne bolezni črnih koz takratni župan g. Pogačnik v Spodnji Šiški najel kuharico za bolnico za silo in da ji potem ni hotel izplačati njenega 2 mesečnega zaslužka. Pošiljali so jo od Poncija do Pilata, dokler ni deželna vlada ukazala, da je občina Sp. Šiška dolžna izplačati ta zaslužek. Kakor se nam sedaj poroča, je g. Pogačnik vjezilo, da ni njegova obveljala ter si je skušal na drug način pomagati. — Dotična gospa si je namreč računala po 6 K na dan. Za navadno kuharico je to sicer visoka vsota, toda v tem slučaju zahteva ni pretirana. Kdo gre rad za 6 K svoje življenje tvežat v bolnico za kužne bolezni? G. Pogačnik pa je gospe rekel, da on tega preje ne more izplačati, predno računa ne odobri deželni odbor. Deželni odbor pa se tudi noče prenagli, kjer se gre za to, da se pošteno delo takoj izplača. Na to je treba javnost opozoriti, da bo v bodočih slučajih slava gospoda tem bolje dobila kuharico, ki bo za svoj zaslužek celo beračila od Poncija do Pilata. Čudno je pri tem le to, da je isti g. Pogačnik za prepis volilnega imenika gosp. Javoršku brez take Poncijoplatarije takoj izplačal 70 K, ne da bi bil ta račun predložil dež. odboru v odobritev in ne da bi se mu zdel ta račun za komaj 4 dnevno delo zelo, zelo previsok. Čudno je to tembolj, ker bi bila dolžnost g. Pogačnika, da bi si bil imenik sam preskrbel, če ga ni že hotel sam napraviti, bi ga bil moral sam iz svojega žepa plačati. — Tudi nam se cela ta zadeva tako glede kuharice kot tudi glede volilnega imenika jako čudna zdi. Upamo, da jo nam g. Pogačnik pojasni.

Kostanjeviški zdravnik dr. Češark je dobil najlepše zadoščenje za ostudne napade v „Slovencu“. Lastni pripadniki stranke, koje glasilo je „Slovenec“ so se uprli deželnemu odboru in enoglasno zahtevali dr. Češarka za zdravnika v Trebnjem. To je najhujši poraz za oznanjevalce političnega bojkota in „Slovenčeve“ maže v Kostanjevici. Dr. Češark spravi deželni odbor in Kostanjeviške klerikalce v največjo stisko s tem, da ostane v Kostanjevici, kjer bi ga najmanj ravno tako težko pogrešali, kakor v Trebnjem.

Kaj so hoteli oče frančiškan? Iz Sp. Šiške se nam poroča: V ponedeljek, ko so šli delavci k obedu, pride mimo neki frančiškan, se ustavi na cesti pred šišensko šolo ter posluša pogovore mimoidočih delavcev. Med drugimi prideta tam mimo tudi dva železniška uslužbenca. Imela sta čisto privatne razgovore med seboj. Ko ju frančiškan opazi, jo pobere za njima in začne kot bi bil obseden, kar na sredi cesti kričati: čaka, ti bom že še pomagal! Ker prizadeta uslužbenca nista imela dosedaj še nič opraviti s tem „očetom katehetom frančiškonom in jima tudi on doslej še ni prav nič pomagal, je malo čudno, kaj so hoteli oče frančiškan Pa ne, da bi jih bilo to tako vjezilo, ker se mu nista odkrila?

Kljub obilici sene in ceni živini — draginja! Pretekli teden sta bila v Kočevju in v Ljubljani živinska semnja. Na obeh se je opazilo, da je cena živini pri nas padla in da bo letos obilo krme. A v Kočevju kot v Ljubljani pa imamo vedno drago meso in povrh še — slabo kvaliteto. Zakaj se cene našega trga ne spravijo v sklad z letino in razmerami na deželi? Čemu se konsumente dere?

VI. umetniška razstava v Jakopičevem paviljonu se odprla za splošni obisk v nedeljo, 4. junija ob 9. dopoldne, in sicer brez vsakih posebnosti. Vstopnina je kakor navadno 1 K, ob nedeljah in praznikih 60 h, za dijake in delavske organizacije 40 h. Razstava vsebuje poleg nekaj značilnih slik Iv. Groharja dela drugih slovenskih umetnikov; v posebnem oddelku razstavi društvo „Klub slov. amaterfotografov“.

Za zgradbo „Sokolskega doma“ društvu Sokol I. so darovali mesarski pomočniki kot prebitek svoje prireditve v Mestnem domu 26 K, nadalje br. Iv. Janež 2 K, Iv. Stritar 20 K, Bratski „Na zdar!“

Vilfanova koča na Begunjski se bode otvorila 11. junija 1911. Koča bode z jedili in pijačo preskrbljena. Ker nudi Begunjska krasno planinsko floro, se vse cenjene prijateljice kakor tudi prijatelji planin vabijo, da Begunjsko v velikem številu posetijo. Morebitne pritožbe glede postrežbe v koči naj se pošljejo podružnici slov. planinskega društva v Radovljici. — Pred otvoritvijo in po otvoritvi se bode ključ za planinsko kočjo dobival pri načelniku podružnice g. L. Fürsgerju v Radovljici.

Brivnice v Ljubljani bodejo na binkoštno nedeljo dopoldne odprte, na binkoštni ponedeljek pa celi dan zaprte.

I. Izkaz prispevkov, ki so jih spodaj navedeni v času od 29. maja do 1. junija t. l. vpsolali telovadnemu društvu „Sokol“ v Škofji Loki v pokritje stroškov za prapor. Po 100 K: Dr. Karol Triller, Ljubljana; po 20 K: Eduard Dolenc, Kranj; po 10 K: Dr. Fran Jesenko, Dunaj; Ciril Pirc, Kranj; Dolenc Jerica, Ljubljana; dr. Emil Starč, Ljubljana; Ivana Mohar, Zagreb; po 5 K: Tone Jamar, Dunaj; Minka Jamer, Dunaj; Jakob Tavčar, Trst; Valentin Koman, Doboj; dr. Jakob Segula, Novo mesto; Josip Globočnik, Železniki; Milan Ivančič, Medvode; Dora Klobavs, Gorenja vas; Apolonija Deisinger, Ljubljana; po 4 K: Konrad Pučnik, Kranj; po 2 K: nadporočnik J. Deisinger, Mlada Boleslava. Vkup 221 K. Podpisani odbor se najprisrčneje zahvaljuje vsem p. n. darovateljem in darovateljicam in prosi, da se tem po možnosti pridružijo še ostali prijatelji našega društva, na katere se je v časopisju apeliralo. Na zdar!

Odbor.

Revnim visokošolcem na Dunaju bode moralo „Podporno društvo“ podpre za mesec junij ustaviti, ako ne dobi v kratkem novih sredstev, ker so se vsi do sedaj letos došli darovi v znesku 6600 K v zadnjih sedmih mesecih že razdelili. Z ozirom na to, da je nadaljevanje študij mnogim dijakom le s podporami imenovanega društva sploh mogoče, se prosijo za podporo vsi oni, kateri se na poslana letna poročila s položnicami do sedaj še niso odzvali, dalje nekdanji podpiranci, od katerih se žalibog veliko število za društvo do sedaj ni brigalo, akoravno bi bila to v prvi vrsti njihova sveta dolžnost. Prosimo tudi druge dobrosrčne rojake, da prispejajo temu tako uspešno delujočemu društvu v tem kritičnem trenutku na pomoč. Nadejamo se, da nismo prosili zastoj. Darove sprejema blagajnik Ivan Luzar, nadrevident juž. ž. v p. Dunaj III. Reiserstrasse 27.

Akademsko društvo slovenskih veterinarjev na Dunaju si je 20. maja izvolilo za letni tečaj naslednji odbor: predsednik tov. Fr. Zavrnik; podpredsednik tov. Fr. Veble; tajnik tov. Iv. Pestotnik; blagajnik tov. Fr. Lobnik; gospodar tov. P. Rihtarič; namestnika: tov. J. Šerbec in tov. A. Močilnik; preglednika: tov. Fr. Veber in tov. J. Vizjak.

Tamburaško društvo „Triglav“ v Ljubljani je izročilo našemu uredništvu za Ciril-Metodovo družbo 10 K 2 h. Iskrena hvala!

Najdeno. G. Ivan Bole, policijski agent pri deželni vladi je našel včeraj v Lattermannovem dreverodu žensko lornijo. Dobi se pri gori imenovanem. — Najdena je bila predvčerajšnjem na Karlovski cesti fotografija, izdelana pri fotografu Adolfu Perissichu v Celju. Dobi se v našem uredništvu.

Mestna hranilnica Ljubljanska Meseca maja 1911 je uložilo 1584 strank 1,223.649 K 86 h, dvignilo pa je 1857 strank 1,053.788 K 47 h. — Stanje ulog koncem meseca maja 1911 40,777.676 K 78 h. Stanje uložnih knjižic 28.638.

„Ljubljanska kreditna banka“. V mesecu maju se je vložilo na knjižice in na tekoči račun 1,988.849 K 85 h, dvignilo pa 1,783.518 K 53 h. Skupno stanje koncem maja 1911 13,894.488 K 74 h.

Promenadni koncert „Slovenske Filharmonije“, ki se radi neugodnega vremena ni mogel vršiti v torek, dne 30. maja t. l., se vrši danes ob ugodnem vremenu od 6. do 7. popoldne v „Zvezdi“. Spored! 1. Wagner: Prihod

Bosnjakov“ koračnica; 2. Auber: uvertira k operi „Fra Diavolo“; 3. Strauss: „Južne cvetke“, valček; 4. Meyerbeer: Fantazija iz opere „Hugenoti“; 5. Smetana: sekstet iz opere „Prodana nevesta“; 6. Fall: potpuri iz operete „Ločena žena“.

Uboj zaradi bucke.

Izpred ljubljanske porote.

Zakaj vse se naši kmečki fantje koljejo med seboj! Včerajšnja dopoldanska razprava pod predsedstvom dež. sod. nadsv. Polca je dokazala, da tudi navadna bucka, ali broša, kakor jo dekleta nosijo za vratom, privede do uboja, do žrtve človeškega življenja.

V gostilni pri Belem mlinu v Markovcu je služila natakarica Ivana Špeh, ki je rada videla mladega Lovrenca Vrhovca iz Starega Trga, Vrhovec pa njo, zakaj Ivana je zavber dekle in šele 17 let stara. Zgodilo se pa je, da je prišel v tiste kraje tuji fant Ivan Gale. Ta Gale je 20 let star, rojen v Lazah pri Ribnici, služil je preje kot žagar v Sodražici, odkoder je prišel letošnjo zimo na Vrhniko pri Starem Trgu. Seznanil se je z domačimi fanti, med drugimi tudi z Vrhovcem in Jakobom Petričem, s katerim sta bila posebna prijatelja.

Usodepolna bucka.

Nedeljo pred sv. Jožefom pridejo vsi trije fantje: Gale, Petrič in Vrhovec v gostilno pri Belem mlinu. Ivani se odpela bucka, Gale priskoči k nji z izgovorom, da bucko zapne, v resnici pa ga je medtem ali bucka ali Ivana sama tako zapeljala, da je bucko še bolj odpel in jo pripel na svoj suknjič. Ivana je hotela imeti bucko nazaj, Gale je ni hotel dati, pač pa ji ponujal svojo, s čemer je bila Ivana konečno zadovoljna. Ni pa bil s to zamenjavo zadovoljen tudi Vrhovec. Med njim in Galetom je ta bucka vžgala iskro ljubosumja, naraslo v plamen sovraštva. V tem ognju je ugasnila luč življenja enega izmed tekmecev. Dozdevno pomirjeni so odšli vsi trije iz gostilne z namenom, da gredo še v drugo gostilno Marije Troha, po domače Špektnakova gostilna. Ko so že odšli, je Ivana klicala Lovrenca nazaj, češ, naj da sladkor nazaj, ki ga je s potoma za šalo vzel. Lovrenc se je res vrnil ter Ivani povedal, da sta ga ona dva že prejšnjo nedeljo hotela napasti.

Krvava nedelja sv. Jožefa.

Galetu je tisti sladkor še bolj zagrenil vroče srce. Že v soboto po tisti nedelji oziroma pred sv. Jožefom je v družbi s Petričem zopet iskal Vrhovca v gostilni pri Belem mlinu. Ko jim je Ivana povedala, da Lovrenca ni bilo nič tja, sta oba rekla: Škoda! Gale pa je odhajaje še rekel: Jutri je nedelja in Ti se boš še jokala.

No, ta nedelja, obenem praznik sv. Jožefa, je res bila taka, da se je Ivana lahko jokala, pa tudi še drugi z njo vred. Zopet sta prišla Gale in Petrič v gostilno ter Ivano zopet vprašala po Vrhovcu. Ko sta zvedela, da ga ni bilo tja, sta zopet rekla, da je to škoda. Vabila sta Ivano seboj v sosednjo gostilno k Špektnaku, češ tam bomo Lovrenca dobili, Ivana seveda ni hotela iti z njima, na kar ji je Gale rekel: Prav, da ne greš, ker če Vrhovec pride v krčmo, tedaj bo tepen. Šla sta sama v omenjeno gostilno ter sedla k mizi pri vratih. Prišli so za njima drugi fantje, med njimi tudi Vrhovec ter sedli drugi mizi. Gale je nosil Ivanino bucko nalašč izživajoče pripeto na suknjiču. Iskal je prepira in ga tudi našel. Vrhovcu je rekel, naj gre domov spat, bo že on za njega plačal tisti liter vina. Vrhovec pa mu je odgovoril, dokler bo „kaj farbe v glazu“ ne gre domov. Šel pa je v vežo, Gale za njim. Beseda je dala besedo, sprijela sta se.

Boj na mizi — smrt za mizo.

Že v sporu v veži, se je zablskal nož. Vrhovec na glavi krvav, je zbežal v gostilno; Gale za njim. Oni je skočil na mizo, ta se je postavil tik pred mizo. Vrhovec je prijel za liter, ga zalučal proti glavi nasprotnika, pa ga ni zadel. Zagrabil je za steklenico od piva ter z njo udaril Galeta po glavi. Gale takoj ves krvav, potegne velik ostro nabrušen nož ter ga z vso silo zasadi v stegno nasprotnika. Ranjeni Vrhovec je stopil na klop, se zgrudil in ko je še parkrat vzdihnil: Jezus, Marija pomagaj! je bilo kmalo po njem. Po sodbi izvedencev je smrt nastopila vsled izkrvavljenja, vsaka zdravniška pomoč bi bila brezuspešna. Gale je takoj nato napadel še Palčiča z nožem, udarec pa je preprečil Galetov tovariš Petrič. Ta ni videl, kako je Gale Vrhovca zaklal, pač pa je opazil drugi napad na Palčiča in tedaj se je spomnil, da mu je Gale že popoldne spotoma v to gostilno rekel: Daj mi nož vzeti, če pride do barufe. Petrič je hotel nož takoj vzeti, Gale pa mu ga ni dal.

Tako je bucka zakrivila nasilno smrt mladega fanta.

Priča Ivana

vzbuja med vsemi pričami največje zanimanje; naravno, vsaj je ona, če tudi brez krivde, junakinja te krvave nedelje.

Državni pravdnik Luschan

je to pot — to moramo z ozirom na našo zadnjo kritiko resnici na ljubo povdarjati — vseskozi mirno zastopal svojo obtožbo.

Brez upa zmage

si je zagovornik dr. Papež svoj govor prihranil na prošnjo za uporabo izredne milosti pri odmeri kazni.

Uboja kriv — enoglasno da.

Tako so porotniki potrdili edino in glavno vprašanje. Ker je poleg že omenjene prošnje od strani zagovornišva tudi drž. pravdnik predlagal milostno sodbo, se je glasila

razsodba le na 3 1/2 leta težke ječe.

V spomin na to krvavo nedeljo bo ubijalca spominjala tudi temnica na praznik sv. Jožefa. Gale je kazen takoj nastopil.

Za Rožičevo glavo.

Pri sinočnji razpravi se je zopet bil hud boj za Rožičevo glavo. Ampak to pot se je šlo za ubito glavo Franceta Rožiča iz Rašice pri Veliki Štangi. Zanimivo je, da kakor je glava onega Rožiča, katero so lani našli ločeno od trupla na planinah v Borovnem lovu, se danes zaveda v nejasnost, tako je tudi ta uboj v Veliki Štangi vkljub hudemu boju med obtožbo in zagovorom pri sinočnji razpravi ostal v marsičem nejasen. Gotovo je le toliko, da je bil Rožič iz Rašice ubit in da je storilec vsled izreka porotnikov obsojen le radi pregreška prekoračenega silobrana za drugega. Iz od 4. popoldne do 8. zvečer trajajoče razprave posnamemo:

V gostilni pri Cveku.

Soboto zvečer pred pustno nedeljo so prišli fantje iz Velike Štange, in sicer trije bratje Marn, potem fantje iz Rašice: Lukančič, Kolesar ter ubiti Franc Rožič, v gostilno k Cveku ter tam popili več meric žganja. Pili so, dokler jih gostilničar ni spodil domov, že ko so bili zunaj, so poslali še po en liter žganja, katerega so vzeli seboj ter ga kar na cesti pili.

Prva rabuka.

Šli so po vasi, peli in spotoma pili. V bližini Vozlove gostilne pa so se ustavili. Rožič je vabil Lukančiča za pustno nedeljo v Litijo. Pri tem ga je prijel, zasukal, češ, takole bova jutri plesala v Litiji. Zavrtela sta se in padla. Pa si nista nič zamerila, drug drugemu sta napila, pa je bilo zopet dobro.

Stvar je postala resna.

Med tem pa sta trčila skupaj starejši Anton Marn in Franc Rožič. Marn je Rožiču očital, da se tako moško nosi, da še ne govori z njim, ampak, je dejal, nič se te ne bojim, na Rašico bom šel, kadar bom hotel. On ima svojo komando. Rožič mu je odgovoril, da kar se tiče komande, jo obdržita vsak zase v svoji vasi.

Do tu si obtožba in zagovor še precej soglašata. Ampak od tu dalje naprej pa ravno glede usodepolnega trenutka hodita vsak svojo pot. V smislu obtožbe, izpovedbe glavne priče Martina Lukančiča ter po splošnem utise iz cele razprave je bila

Rožičeva glava ubita

tako: Marn nekoliko vinjen, nekoliko jezen, ker mu Rožič ni hotel prepustiti popolne komande čez obe vasi, je iz Vozlovega tnala vzel debelo poleno, se pridružil in s klicem: Česte Vi taki, mi smo tudi taki, zamahnil z vso močjo po glavi svojega kot sam trdi „najboljšega prijatelja“. Udarec je prebil črepinjo ter zmečkal možgane. Rožič se je za hip zgrudil, takoj nato pa se je zgrudil tudi Lukančič, ki je dobil sunek v trebuh. Oba sta se pobrala. Rožič se je zatekel na bližnjo njivo, od koder se je priplazil na sosedove svišli, kjer so ga drugo jutro našli mrtvega. Smrt je nastala vsled otrpnenja možganov.

Prestat bo treba.

Ko je šel Lukančič drugi dan k Marnu in mu je očital, kaj je po noči naredil, je Marn odgovoril: E, kaj, prestat bo treba!

In zdaj poslušajte, kako se glasi zagovor in

kaj pravi obtoženec?

On trdi, da je Rožiča poznal kot fanta, ki je rad z nožem napadal. Tisto noč je Rožič hotel z nožem napasti tudi Lukančiča. Slišal je, kako je Rožič z obema rokama v žepu odpiral nož. Da zabrani ta napad, je šel 4 korake daleč po poleno, prišel nazaj ter hotel Rožiča udariti le po roki, da mu s tem izbiže nož. Ker pa se ni videlo in ker se je Rožič v tistem hipu nagnil, ga je po nesreči tadel v glavo. Ta zagovor podpirata tudi njegova dva mlajša brata pod prisego zaslišana.

Nasprotna priča

Lukančič sam pa trdi, da v tistem usodepolnem trenutku on sam sploh ni bil v stiki z Rožičem, ker se je Rožič prepiral z Marnom (z obtožencem) tedaj Marn tudi ni imel nobenega povoda, da brani njega, Lukančiča pred Rožičem. Tudi ni slišal, da bi bil Rožič odpiral nož. (Nož, o katerem le Marnove priče trdijo; da je bil Rožičev, so tri dni pozneje našli na njivi, kjer se je ubiti Rožič zgrudil. Nož pa je bil zaprt.)

Nejasnost slučaja zasluži, da se ob priliki še površno na to razpravo nazaj. Za danes se omejimo le še na zaključek razprave. Porotniki so s 7 glasovi zanikali glavno vprašanje glede uboja, potrdili pa enoglasno drugo vprašanje glede prekoračenja silobrana za drugega. V sled tega izreka je bil

Anton Marn obsojen

le na 4 mesece strogega zapora.

Velikanski požar.

Iz New-Yorka poročajo: V zabavišču Conney Island je izbruhnil dne 27. maja zvečer požar, ki se je silno naglo razširil in uničil vsa poslopja. Ogenj je nastal pri svetilniku, ki stoji tik ob morskem obrežju ki kaže po noči ljudem pot. Svetilnik je zgorel, ravnotako tudi vsi hoteli in poslopja, ki so bila zgrajena samo iz lesa in papirja. Gasici niso mogli prav ničesar storiti. Sreča je, da je požar nastal šele pozno zvečer, ko so ljudje že odšli, tako da ni nastala panika in tudi ni nikdo ponesrečil. Največja nevarnost je bila za menezarijo, v kateri je bilo okoli 80 zverj, ki jih niso mogli spraviti na varno. Deloma so se zverj v dimu zadušile, deloma pa so jih moral postreljati, ker so začele vsled ognja besneti. Med drugim je poginilo pet dresiranih levov, od katerih je bil vsak vreden 10.000 dolarjev. Poginil je tudi dresiran slon. Iz cele menezarije se je posrečilo rešiti samo enega mladega leva. Škoda znaša okoli 3 milijone dolarjev. Zabavišče bodo spet nanovo zgradili, toda izguba je neizmerna, ker se ravno zdaj bliža sezona.

Maščevanje indijskega fakirja.

„Pri Višnu, prizanesi mojemu bratu! Ne vzemi mu življenja!“
Stari fakir se je vrgel pred John Barclayem, ki je jezdil na morišču, na kolena. Angleški častnik pa je spodbodel konja z ostrogami, da se je vspel in sunil s kopitom Indijca, katerega je izdajala njegova bela obleka kot člana najodličnejše kaste, v stran. Toda tudi to mu ni vzele poguma. Proseče je iztegnil roke proti njemu: „Gospod, prizanesi mojemu bratu! Milost, milost! Gospod, proč ga hočem peljati, daleč proč, na drugo stran velike reke, in nikdo belih moč ne bode ničesar več slišal o njem.“
John Barclay je nekaj sekund mrko motril razburjeni Indijec obraz, potem pa ga je udaril z bičem po glavi.

„Strani, pest!“
Indijec je jeze zarjovel ter pokril z obema rokama obraz, katerega je obilila kri. Dve solzi sta spolzeli po starčkovih licih; zagrozil je s pestmi za Angležem, ki je mirno jezdil naprej. Potem pa je za njim zamrmral: „Proklinjam te, ki ne poznaš u-smiljenja; doletela te boče kazen, kar prisegam pri Brahmi in Višnu! Maščeval se bodem, strašno maščeval!“

Četrte ure pozneje je stal kot gledalec na morišču, kjer naj bi bil usmrčen Marah, njegov brat, Indijec iz prve kaste, ker se je bil uprl proti angleškemu gospodstvu. Fakir je globoko vzdihnil, in solze so ga obile, ko je videl Maraha ki je izjahal iz kraljevega rodu, visi na vrvi. Še enkrat so zadrževali Indijčevi udi... in mrtvo truplo je viselo na vislicah.

John Barclay je opazoval strašni prizor z največjim mirom, ne da bi trenil z očmi. Potem se je vrnil na čelu svojih čet v vojašnico, domačini so pa sklonili svoje glave v prah pred silo, ki je šla mimo njih.

Ko je stopil John Barclay s konja, mu je zaigral komaj viden smehljaj okoli ust. Spomnil se je na svojo nevesto, plavalas Evangelino, ki je čakala v Londonu nanj. V dveh mesecih dobi dopust, da more ostaviti Delhi s svojimi štiridesetimi mošejami, in peljati svojo izvoljenko k altarju.

Štiri mesece pozneje, John Barclay in njegova mlada žena sta obiskala podkralja v Kalkuti, ter se vračala v Delhi. Medpotoma sta se večkrat ustavila, da si ogledata krasna mesta na obrežju svete reke Ganges: Patno, Bonares, Alahahu; od tam sta se peljala v Agra. Strmeč sta gledala razvaline bivšega glavnega mesta Velikega Mogula, ter nakupila v bazarjih dragocene perzijske preproge. Na nekem prostranem trgu je vzbudila večja množica ljudij njuno radovednost. Vse se je spoštljivo umikalo angleški uniformi. In mlada žena se je grozila, ko je zazrla moža, po katerem so se spe-njale kače. Nehote se je privila k so-progu, ki jo je smehljaje pogledal.

„Nič se ni treba bati, Evangelina. Ta krotilec kač je fakir, svet mož, katerega častijo domačinci kakor božje bitje.“

Se vedno smrtnobleda, je sledila Evangelina fakirjevi predstavi. Ta je sedel na tleh in piskal na čudno piščal. Kače, ki so srpo gledale svojega mojstra, so se gibale po taktih godbe, ter se končno zvile v vrečo.

„Idiva, John, teh ostudnih žival ne morem več gledati.“
„Neumnica!“

Počasi sta odkorakala naprej. Smeje in šaleč se, krotilec pa je mirno piskal na svojo piščal, toda njegove oči, ki so zrla za parom, so žarele v strašnem ognju...

John Barclay je ravno vstopil s svojo ženo v prvi razred brzovlaka, ki bi ju naj pripeljal v Delhi. Do odhoda si je preganjal mladi častnik čas s čitanjem novin, medtem, ko je Evangelina radovedno motrila živahno vrvenje na kolodvoru.

„Poglej John,“ je naenkrat zaklicala presenečeno, „onega moža spodaj! Ali ni krotilec, katerega umetnije sva včeraj občudovala?“

Sir Barclay je pogledal v nakazano smer in ugledal popolnoma v belo oblečenega moža, ki je nosil veliko vrečo pod pazduho.

„Da, on je, ali pa tudi kdo njegovih rojakov. Ti ljudje so si medsebojno tako podobni, da jih je težko ločiti.“

V tem trenutku je zažvižgal vlak, uradnik je zaprl vrata, in vlak se je začel pomikati naprej.

„V štirih urah sva v Delhi — v lastnem domu, Evangeline.“

Mlada žena je s srečnim nasmehljajem naslonila svojo lepo glavo na moževe prsi, ko je naenkrat vsa prestrašena kriknila. Med vratmi se je namreč pokazala glava moža, ki je z divjim sovražnikom v očeh zrl na dvojico.

„Kaj hočeš tu?“ je zavpil častnik nad njim.

Mesto odgovora pa je vrgel drugi vsebino svoje vreče v voz. Potnika sta se vsa preplašena, smrtno blede, zgrozila: Pred njima, ki sta bila bolj mrtva kakor živa, se je dvigala skoraj nepregledna množina kač, ter lezla počasi proti svojima žrtvama. Že se je zvila ena najnevarnejših, strupenih kač, v klopčič, jezno pihaje in sikaje, da zasadi svoje strupene zobe v častnikovo nogo, medtem, ko se je poglala druga proti mladi gospe, kateri se je zdela, da sanja strašne sanje, kača klopotača. Toda mladi Anglež se še ni smatral izgubljenim. Iztegnil je roko, da potegne napeljeno vrv in da znamenje za silo, ko se mu je naenkrat druga kača ovila okoli rok, da se ni upal premakniti. In vedno več kač je prihajalo. Vlak pa je divjal naprej proti Delhiju. V enem kotu voza je ležala Evangeline v omedlevici, na drugi strani je sedel John Barclay, ne da bi se mogel ganiti.

„Ali me poznaš sedaj, gospod?“ je vprašal nek glas.

Častnik je obrnil glavo proti vratom in uzrl belo oblečenega moža; odgovoriti pa ni mogel.

„Jaz sem Sugriva, Marahov brat, katerega si pustil pred enim letom obesiti.“

John Barclay je tiho povedal glavo: vedel je, da od te strani ne more pričakovati milosti. Vedno tesnejše so se ovijale žive vrvi okoli teles nesrečne dvojice, njunih krikov pa ni nikdo čul. In pred očmi svojega mojstra se je začela ena največjih kač vedno hujše ovijati — ko je Indijec začel piskati na svojo piščal. Kratke, vabljive glasove je izvajal. Kače so iztegovala glave.

„Boljši hočem biti, kakor ti, trdosrčni Anglež! Tuji morilec! Naj bode strah dovolj kazni. Tudi nočem, da bi se tvoja mlada žena zate pokorila. Če sedaj ne piskam, sta v nekoliko minutah mrtva. Toda živi, neusmiljenež, in poboljšaj se!“

Zopet so se začeli vabljivi, visoki glasovi, potem mehki, in kače so se začele odvijati ter lezli v vrečo nazaj. Sir John Barclay in njegova mlada soproga sta odšla strašni smrti.

Indijec je zaprl vrata in izginil. Nikdar več ga niso videli v onem kraju.

„Glas Naroda“.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Podraženje tobaka.

Dunaj, 1. junija. Dne 1. julija t. l. stopi zakon glede podražitve tobaka v veljavo in sicer bodo stale: drame 2 vin., ogrske 2 vin., šport 3 vin., dame 4 vin., memfis 5 vin., portorike 8 vin., viržinke 12 vin., kube 11 vin., trabuke 18 vin., britanike 16 vin.

Cesar odpotoval iz Gödöllöja.

Dunaj, 1. junija. Cesar je danes odpotoval iz Gödöllöja ob tri četrt na 1 in dospel ob 6 uri na Dunaj, odkoder se je takoj odpeljal v Schönbrunn. Na kolodvoru ga je pričakovala velika množica. Splošno se je opazalo, da je cesar zelo blede in da je sedel v vozu popolnoma sključen.

Kolera v Gradcu.

Gradec, 1. junija. Svakinja na kolero umrlega poštnega uradnika Franzkega Leppinger je danes nenadoma obolela na driski. Odpeljali so jo takoj v bolnico, kjer so zdravniki preiskali njene odpadke. Komisija je konstatirala, da je Leppinger obolela na kolero. Radi tega so vse sorodnike Franzkega odpeljali v bolnico. Položaj obolele Leppinger je naravnost obupen in je vsak čas pričakovati katastrofe.

Generalni štrajk v Reki.

Reka, 1. junija. Kljub napovedani generalni stavki, štrajkavo samo v pristanišču in po tiskarnah. V Reki ni danes izšel noben list. Parniki ne morejo izkrcati svojega blaga.

Srbska skupščina.

Belgrad, 1. junija. Danes je bilo zaključeno zasedanje srbske skupščine. Stranke se sedaj pogajajo glede nadaljnjega delavnega programa. Med radikalnimi strankami je že prišlo do popolnega sporazuma.

Bolezen posl. Kossutha.

Budimpešta, 1. junija. Zdravstveno stanje obolelega posl. Kossutha je skrajno kritično. Včeraj so se že razširile vesti o njegovi smrti, kar pa je bilo takoj dementirano.

Porfirio Diaz na begu.

London, 1. junija. Bivši predsednik mehikanske republike, Porfirio Diaz, je danes s svojo družino zapustil Veracruz in odpotoval s parnikom v Evropo. Najprej odide v Nemčijo, nato pa se stalno naseli v Belgiji.

Razne vesti.

* Velike nevihte so bile te dni v južnih čeških krajih, kjer je nastala po mnogih krajih povodenj, ki je napravila mnogo škodo. Strela je ubila tudi več ljudi. V Budimpešti se je utrgal oblak, voda je poplavlila ulice vdrila v kleti in spodkopala mnogo zidov.

* Socijalna drama. V Pragi je delavec Friderik Svoboda zastupil svojo na smrt bolno ženo in se je hotel sam umoriti. Stori je to iz bede, ker je bil brez službe. Svoboda se je sam naznanil sodišču, ker ni imel poguma, da bi se umoril.

* Nadškoč v Mesini okraden. V škofovski palači v Mesini so vlomili tatovi in so pokradli več dragocenosti, med njimi tudi dragi kamen za 100.000 Fr. Cela škoda se ceni na milijone.

* Kazimir Levicki, ki je umoril igralco Oginskio, je bil pred poroto v Lvovu, obsojen na smrt na vislicah.

* V Loignonsu, v Belgiji je v rudniku zasulo sedem delavcev. 15 m globoko. Vkljub vsemu naporu jih doslej niso mogli rešiti.

* Jaroslav Vrchlicky, slavni češki pesnik, ki se je doslej zdravil v Opatiji, je okrevaj, da odide na potovanje po dalmatinskih otokih.

* V San Franciscu je pogorelo največje gledališče. Zgorelo je več ljudi.

* Spovedna tajnost. Iz Rima poročajo, da je prestopil jezuit Verdesi, ki je bil določen za kurijska društva, k metodistom. Vatikanske kroge je ta prestop zadel strašno hudo, še hujše pa je Vatikan zadela izjava tega je-

zuita, ki jo je izdal in v kateri pravi, da ga je njegov spovednik in papež sam pregovoril, da je pod zatrdilo, da ostane to spovedna tajnost, izpovedal o petih duhovnikih glede njih modernističnega mišljenja. Spovedne tajnosti pa potem ni držal niti njegov spovednik, niti papež sam, marveč so uvedli v Vatikanu proti onim petim duhovnikom strogo preiskavo in jim vzeli tudi službe. Jezuit Verdesi pravi, da ga je zlasti ta nepoštenost in to sleparsko izkoriščanje spovedne tajnosti pripravilo do prestopa. Katoliška morala!

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Blagajničarka za modno trgovino, ne izpod 25 let stara, se išče. Nastop takoj. Ponudbe na pošti predal 38, Ljubljana. 307/5-1

Išče se opremljena soba za takoj, ali 15. junij s posebnim vhomom in prtiličju, ali prvem nadstropju v sredini mesta. Pismene ponudbe po dopisnici na „Prvo anončno pismo“. Šifra „101“. 309/3-1

200 hl vina ima na prodaj po nizki ceni Vinarska in gospodarska zadruga v Dornbergu, Gorischo. 149/5-3

Krojaški pomočnik vajen dela za trgovino dobi dober zaslužek. Ponudbe pod „Krojač 500“ na upravo „Jutra“. 161

Punk nemškega, francoskega, italijanskega jezika se vrši v poletnem času v hotelu „Malič“ šte. 41. Mesečni honorar K 250. 166/2-1

Krojaški pomočnik, vajen dela za trgovino itd. 162/3-2

Goštilna z vso pripravo se takoj odda v najem, ali na račun proti kavčijo. Istotam se tudi odda soba s kuhinjo. Več pove A. Bock lastnik Šelenbugova ulica. 163/2-1

Pohistvo, skoraj novo se radi preseljuje ceno proda. Poltze se v trgovini Wellgott-Sp. Šiška. 164/3-1

Prva življenska zavarovalnica išče potovalne uradnike proti dobri proviziji. Ponudbe pod „Janus“ na upravnishvo „Jutra“. 165/1-1

Kdor išče ali oddaja kako

službo,

kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najlažje, ako

inserira

v Malih oglaših „Jutra“. Za besedo se plača

samo 5 vinarjev.

JULIJA ŠTOR — Ljubljana —

Prešernova ulica šte. 5.

največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tenis in pristnih golsserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

Otvoritev vrta.

V soboto dne 3. junija t. l. se vrši v restavraciji pri „Rimljanu“

Rimska cesta šte. 4.

otvoritev popolnoma preurejenega in povečanega vrta in dveh novih salonov s koncertom „Slov. Filharmonije“

Začetek ob 7. uri zvečer.

Vstop prost.

Za prijazen obisk se priporoča

Valentin Mrak, restavratel

Vsaka gospodinja,

Ta izborni domači izdelek najtopleje priporočamo.

katera želi pripraviti dobro kavo, uporablja najraje „pravega“ Francka: s kavnim mlinčkom, ki se izdeluje temeljem največje skrbnosti že dolgo let v zagrebški tovarni. :::

Na binkošno nedeljo in ponedeljek dne 4. in 5. junija ob 5. popoldne
se vzdigne (ob ugodnem vremenu)

avijatik ALBERT LETTIS

s svojim monoplanom „Bleriot“, tipa „Polet čez Rokavski prekop“ na vojaškem vežbališču pri Fužinah v zrak. — Vstopnice se prodajajo v Češarkovi trafiki v Šelenburgovi ulici št. 1 po sledečih cenah: Passe par tout 4 K; I. prostor 2 K; II. prostor 1 K.

FR. KS. KASPER

Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.

Zaloga raznega pohištva
hišnih oprav za spalne in jedilne sobe, vseli vrst tapetiranega pohištva, naslanjačev, otomanov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih in lesenih rolo, žaluzij in železnih valčnih zastorov. — Velika množina izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno v zalogi.
Priznalna pisma, ceniki in vzorci na poljubno razpolago.

Kunc-ove obleke

so nedosežne glede oblike, izvršitve in cene.

Ljubljana, Dvorni trg 3.

Telefon št. 291.

Najboljši pokončevalec
mrčesa je brezdvomno

F. Scherag-a

JANOL

pomori podgane, miši,
stenice, ščurke i. t. d.
- pod garancijo. -

Naroča se:

Dunaj XV.,

Fünfhausgasse šte. 5.

Najboljše odgovori „Slovenu“ vsak
naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“,
ali pa najde novega naročnika!

: : Pravkar je izšlo : : **FURIJ**, Novela.
Edmondo de Amicis:

Iz italijanščine prevel Jos. Jurca, Cena vezani knjigi 2 K 50 v, broširani 1 K 50 v.
Znameniti italijanski pripovedovalec riše v tej psihološko zanimivo zasnovani noveli štirinajstletnega dečka Furija, ki živi daleč od sveta edino v družbi dveh starih ljudi. Furij se zaljubi v svojo koketno svakinjo, ki pride bivat na poletni dvorec. Kako se razvija ta ljubezen, je popisano z izredno plastično silo; obenem pa pisatelj ostro bica vzgojno metodo, ki hoče obdržati oblast s hladnostjo in šibo.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani,
Založna knjigarna.

Na prejšnjem dirkališču v Lattermannovem
drevoredu se nahaja samo še v soboto, v ne-
deljo in v ponedeljek !!!

sudanska četa

Predstave se vrše od 3. ure popoldan do temne
noči. — Sedeži 40 vin. Stojišča 20 vin.

Primerna birmanska darila!!

Najmodernejše obleke za dečke iz temno
plavega ali črnega ševiotu in kamgarna
kakor tudi bele obleke za deklice iz
pike-a, batista in čipk. Največja izbira
oblek za gospode in damske konfekcije.

Cene priznane nizke!

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Priznano pristne oljate in suhe

∴ cene nizke ∴ **barve** točna postrežba

PREMERL in JANČAR

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovca
na debelo in na drobno. — Izborne emailne glazure, LAKI

FIRNEŽ in ČOPIČI.

Vse v to stroko spadajoči predmeti.

Miši in podgane naredite največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno
pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—.
Izgotavljam tudi najnovejšo in od občinstva kot najboljšo priznane mehanične
pasti za miši in pod gane, ki prekosi vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v
tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti
za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII.,
Blumengasse šte. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptiče, ročne-, stenske-
vozne in nagrobne svetilke, itd.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobekarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Piehler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuehs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubic, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivolli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušenčnik, Židovska ulica.
Kleinsteln, Jurčičev trg.
Wislak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velhavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagodè Mestni trg.
Kane, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Blizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Bič, Zaloška cesta.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Zadel, Karlovska cesta.
Likar, Glince.
Sterkovič, Dunajska cesta

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvo in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh
mogočih sestavah. — Tekom leta 1910. zavarovalo se je 19.215 oseb za kapital nad 155 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1018
milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 392 milijonov kron.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavarov-
ancem; dosedaj se ga je izplačalo
K 2,495.719.—.

„**SLAVIJA**“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.356.860-58.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premičnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal
in okenskih plošč.
Škode cenjuje takoj in naklantanje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno
podporo v narodne in občnokoristne
namene.

Del. glavnica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad:
K 610.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

CYCLES
KINTA
K.C.L.

Priznana močna, lahko tekoča
solidna in neprekosljiva so
KINTA kolesa.

Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani
ceniki brezplačno.

K. Camernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9.
Special. trgovina s kolesi in posam. deli.
Izposojevanje koles.